



REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI

Korzo 13

Poslovni broj: 10 Usl-683/14-13

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Danici Vučinić, dipl. Iur., uz sudjelovanje zapisničarke Sanje Misirača, u upravnom sporu tužiteljice protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (ranije: Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije), Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe , radi rješavanja spora između korisnika i operatora, 3. veljače 2017.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice radi poništenja odluke Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, KLASA: UP/I-344-08/14-01/147, URBROJ: 376-05/AB-14-4 (IM) od 31. ožujka 2014.

Obrazloženje

Odlukom tuženika, KLASA: UP/I-344-08/14-01/147, URBROJ: 376-05/AB-14-4 (IM) od 31. ožujka 2014. odbijen je zahtjev za rješavanje spora korisnika (ovdje tužiteljâ) vezan uz prigovor na račune obračunate po modelu od 23. srpnja 2013. od strane operatora javnih komunikacijskih usluga sa sjedištem u Zagrebu.

Tužiteljica je ovom Sudu pravovremeno podnijela tužbu kojom osporava zakonitost odluke tuženika, te u bitnome navodi da je u svom Zahtjevu za rješavanje spora navela da je tijekom 2013. zbog prevelikih troškova – računa u paketu prešla na novi tarifni model , da je 23. srpnja 2013. osobno došla u centar u ulici u radi ugovaranja jeftinijeg tarifnog paketa i da je jasno postavila svoj zahtjev da joj se ukinu svi brojevi iz modela, a ne samo jedan broj i da nije točno da je tražila izdvajanje samo jednog broja jer nije imala nikakvog pravnog niti ekonomskog interesa koristiti dva tarifna paketa i navodi kako je usmeno zatražila ukidanje starog tarifnog paketa i potpisala zahtjev u koji su unijeti pogrešni podaci o isključenju samo jednog telefonskog broja radi prelaska na novi model, umjesto da se zatvori cijeli paket zbog prelaska na novi model i da je time dovedena u zabludu, te se poziva na odredbu članka 20. Općih uvjeta iz čega da proizlazi kako nije mogao ni aktivirati novi tarifni model, a da prethodno nije zatvorio stari model i predlaže da se poništi odluka tuženika.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu u bitnome navodi da je tužiteljica u mjesecu srpnju 2013. podnijela zahtjev za izdvajanje pretplatničkog broja na zaseban račun uz promjenu tarife u ali da od strane tužiteljice nije zaprimljen zahtjev za trajnim isključenjem brojeva , pa su stoga tužiteljici za navedene brojeve ispostavljeni računi za mjesec kolovoz, rujan i listopad 2013., te ističe kako je ista izgubila pravo osporavati neosnovanost iznosa kojim je zadužena za pruženu uslugu u mjesecu kolovozu 2013. Jer se obratila prigovorom 28. listopada 2013. odnosno po proteku 30 dana od dana dospijeca konkretnog računa za mjesec kolovoz 2013., te ističe kako su sporni brojevi u konačnosti trajno isključeni

8. studenog 2013., temeljem prigovora tužiteljice od 4. studenog 2013. Također osporava prigovor tužiteljice oko nrimjene članka 20 Općih uvjeta poslovanja i navodi da je pretplatnički broj izdvojen iz paketa i prebačen na novi tarifni model, ali da je u starom modelu ostalo aktivno još pet brojeva.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje, u bitnome, kod navoda osporavane odluke, te dodaje u bitnome kako je razgovor s djelatnikom operatora informativnog karaktera i da je stoga neophodno da ugovor sadrži sve potrebne podatke s kojima bi se korisnici trebali upoznati prije potpisivanja ugovora i naglašava kako je u postupku poduzimao sve radnje koje se odnose na utvrđivanje činjenica i okolnosti koje su važne za rješavanje upravne stvari i predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Budući da činjenice u ovom upravnom sporu nisu sporne, tužiteljica osporava primjenu prava, dok stranke nisu izričito zahtijevale održavanje rasprave, ovaj upravni spor riješen je bez rasprave (temeljem odredbe članka 36. točka. 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14 i 94/16, u nastavku teksta: ZUS).

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odredbom članka 41. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ broj: 73/08, 90/11, 133/12 i 80/13, dalje ZEK), propisano je da se prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora javnih komunikacijskih usluga i pretplatnika tih usluga uređuju njihovim međusobnim ugovorom (u daljnjem tekstu: pretplatnički ugovor). Pretplatnički ugovor i opći uvjeti poslovanja iz članka 42. ovoga Zakona moraju biti pisani jednostavnim jezikom, razumljivim prosječnom korisniku usluga, za razumijevanje kojeg nije potrebno posebno obrazovanje. Operatori javnih komunikacijskih usluga moraju temeljiti pretplatničke ugovore na općim uvjetima poslovanja i cjeniku usluga, u skladu s odredbama članka 42. i 42.a ovoga Zakona. Svaki krajnji korisnik usluga ima pravo sklopiti pretplatnički ugovor na temelju objavljenih općih uvjeta poslovanja iz članka 42. i cjenika usluga iz članka 42.a ovoga Zakona. Pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora u bilo kojem trenutku. Pretplatničkim ugovorom može se utvrditi da pretplatnik, koji raskine ugovor prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora, mora platiti mjesečnu naknadu za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora, ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika, osim u slučaju iz članka 42. stavka 7. ovoga Zakona.

Odredbom članka 104. Općih uvjeta poslovanja za pružanje usluga u javnoj pokretnoj komunikacijskoj mreži (dalje Opći uvjeti), propisano je da pretplatnik može raskinuti Pretplatnički ugovor u skladu s Općim uvjetima podnošenjem zahtjeva na važećem obrascu ili podnošenjem zahtjeva za prijenos broja drugom operatoru u Republici Hrvatskoj. Za tu svrhu Pretplatnik je obavezan na zahtjev pružiti sve informacije i dokumente koje bi mogao smatrati potrebnim za prestanak Pretplatničkog ugovora, u skladu s posebnim propisima o zaštiti osobnih podataka.

Iz spisa predmeta upravnog postupka proizlazi da je tužiteljica 23. srpnja 2013. usmeno postavila zahtjev za izdvajanje pretplatničkog broja na novi tarifni model, što nije sporno, ali je sporno da li je ista tom prilikom zatražila trajno isključenje ostalih pet pretplatničkih brojeva iz tarifnog modela. Iz tako podnesenog zahtjeva tužiteljice proizlazi da prilikom sklapanja ugovora za novi tarifni model nije podnijela zahtjev za isključenjem spornih pet telefonskih brojeva, zbog čega su istoj ispostavljeni račun za te brojeve i to za mjesec kolovoz, rujan i listopad 2013. Tužiteljica u svojoj tužbi prigovara da je dovedena u zabludu od strane djelatnika operatora jer da je usmeno od istog zatražila ukidanje tarifnog modela, a da su u njenom zahtjevu unijeti pogrešni podaci o isključenju samo jednog pretplatničkog broja radi prelaska na novi model. Međutim, ove navode Sud ne može prihvatiti obzirom da usmene informacija od strane djelatnika oko

ugovaranja novog tarifnog modela nisu obvezujuće i informativnog su karaktera, a prava i obveze iz pretplatničkog odnosa uređuju se Ugovorom koji se temelji na Općim uvjetima poslovanja, na koje je tužiteljica pristala u trenutku sklapanja istog.

Naime, tužiteljica nije ničim dokazala suprotno odnosno nije dostavila zahtjev od 23. srpnja 2013., kojim je navodno tražila isključenje ostalih telefonskih brojeva iz paketa i zadržavanje samog jednog broja, niti je isti dostavila tijekom postupka pred HAKOM-om, pa stoga Sud smatra da je tuženik osporenu odluku o rješenju spora podrobno obrazložio i odbio zahtjev za rješavanje spora tužiteljice.

Odredba članka 20. Općih uvjeta, također nije primijenjiva u ovom konkretnom slučaju obzirom na činjenicu da je preostalih pet brojeva na tarifnom modelu, ostalo i dalje aktivno, iako je aktivirana i novi tarifni model, a koji brojevi su trajno isključeni 8. studenog 2013. temeljem prigovora tužiteljice od 4. studenog 2013., kojim je zatražila isključenje navedenih brojeva.

Sukladno prethodnom, osporena odluka tuženika ocjenjuje se zakonitom i trebalo je stoga, na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Rijeci, 3. veljače 2017.

S u t k i n j a

Danica Vučinić, dipl. iur., v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u četiri (4) primjerka, u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa ove presude.

Dostaviti:

- tužiteljici, odvjetnici iz

tuženiku Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti, 10 000 Zagreb, R. Frangeša Mihanovića 9

- zainteresiranoj osobi

- Vladi Republike Hrvatske radi objave presude u „Narodnim novinama“

Za točnost otpravka – ovlaštena službenica:

Sanja Misirača

REPUBLIKA HRVATSKA	
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA	
ZA MREŽNE DJELATNOSTI	
Primljeno:	9.2.2017. 8:46:53
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.
034-07/14-01/53	-04
Urudžbeni broj:	Pril. Vrij.
437-17-6	0



11880285

